Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Barbacaru Igor
Dosarul nr. 3r-332/25
2-25015990-02-3r-09062025

D E C I Z I E

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de SRL „TRANSNICDAN”,
împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 14 mai 2025,
emisă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „TRANSNICDAN” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actului administrativ,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei

La 06 februarie 2025, SRL „TRANSNICDAN” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziei nr. 754/1 din 10 ianuarie 2025 emisă pe marginea contestației depusă de SRL „TRANSNICDAN” împotriva deciziei și a actului de control nr. 5-736921 din 25 octombrie 2024.

Soluția instanței de fond

- Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 01 aprilie 2025, reclamantei i-a fost acordat un termen pentru înlăturarea neajunsurilor indicate de instanța de judecată, și anume: prezentarea copiei actului administrativ - decizia nr. 777/3465 din 19 noiembrie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, precum și concretizarea cerințelor.

- Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 14 mai 2025, acțiunea înaintată de SRL „TRANSNICDAN”, a fost declarată inadmisibilă în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.

Solicitarea din recurs

La 27 mai 2025 (în interiorul termenului prevăzut la art. 242 Cod administrativ), SRL „TRANSNICDAN” a înaintat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 mai 2025, solicitând anularea actului judecătoresc și emiterea unei noi încheieri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de să fie primită spre examinare din data înregistrării inițiale.

În motivarea cererii s-a invocat că instanța de fond a declarat cererea inadmisibilă invocând pretinsa lipsă a bunei-credințe și a diligenței reclamantului în ridicarea corespondenței, fără a indica vreo altă încălcare concretă care să justifice o asemenea măsură.

Totodată, recurentul a susținut că reieșind din prevederile art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, declararea unei acțiuni ca inadmisibilă este posibilă numai dacă sunt îndeplinite cumulativ două condiții și anume, dacă cererea nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 și 212 Cod administrativ și, dacă reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță.

Or, cererea de chemare în judecată respecta cerințele formale prevăzute de lege, iar instanța nu a acordat niciun termen pentru înlăturarea pretinselor neajunsuri.

Mai mult ca atât, recurentul a subliniat că art. 211 și 212 Cod administrativ nu prevăd sancționarea reclamantului prin inadmisibilitate pentru neanexarea unei decizii anterioare actului administrativ contestat sau lipsa unor detalii suplimentare cu privire la pretențiile formulate. De altfel, decizia solicitată putea fi prezentată ulterior de către autoritatea pârâtă conform art. 221 Cod administrativ, ceea ce exclude existența unui neajuns procedural imputabil reclamantului.

În altă ordine de idei, recurentul a menționat că, deși prima instanță a invocat lipsa de diligență prin faptul că nu s-a ridicat corespondența, la caz nu a fost probată existența unei notificări efective, or, nici nu a utilizat alte mijloace de contact disponibile, cum ar fi numărul de telefon indicat în cererea de chemare în judecată. Prin urmare, instanța nu a oferit posibilitatea reală reclamantului de a înlătura eventualele lipsuri.

În concluzie, recurentul a subliniat că prin această conduită, instanța a încălcat dreptul la apărare, principiul contradictorialității și dreptul la un proces echitabil, or, declararea inadmisibilității cererii are drept efect imposibilitatea reclamantului de a se adresa din nou instanței, deoarece termenul de contestare a actului administrativ a expirat.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ statuează de a respinge cererea de recurs și a menține încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit art. 191 alin. (4) Cod administrativ, Curțile de apel soluționează și cererile de apel împotriva hotărârilor și recursurile împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform art. 194 alin. (1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Conform art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere, iar potrivit alin. (2)-(4) din aceeași normă, Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

La caz, instanța de recurs reține că potrivit circumstanțelor cauzei se atestă, că invocând dezacord cu decizia nr. 754/1 din 10 ianuarie 2025 emisă pe marginea contestației depusă de SRL „TRANSNICDAN” împotriva deciziei și a actului de control nr. 5-736921 din 25 octombrie 2024, SRL „TRANSNICDAN” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscala de Stat, cu privire la anularea actului invocat.

În raport cu prevederile art. 213 Cod administrativ, dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art. 211 alin. (1) și (2) și ale art. 212 alin. (1), judecătorul stabilește reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea se consideră depusă la data inițială.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 01 aprilie 2025, reclamantei i-a fost acordat un termen pentru înlăturarea neajunsurilor indicate de instanța de judecată, și anume prezentarea copiei deciziei nr. 777/3465 din 19 noiembrie 2024 referitor la cazul de încălcare a legislației, precum și concretizarea cerințelor, iar prin încheierea din 14 mai 2025, acțiunea înaintată de SRL „TRANSNICDAN", a fost declarată inadmisibilă în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ - acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1), respectiv reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Instanța de recurs apreciază ca întemeiată soluția instanței de fond și ca nefondate argumentele recurentului expuse în cererea de recurs, or, încheierea din 01 aprilie 2025, prin care partea a fost impusă la un comportament procedural corespunzător, a fost expediată SRL „TRANSNICDAN", pe adresa indicată în cererea de chemare în judecată, precum și adresa indicată în Extrasul din Registrul de Stat al persoanelor juridice: mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă nr. 3, ap. 33.

Totodată, deși notificarea expediată de către prima instanță a fost restituită către expeditor cu mențiunea factorului poștal „nereclamat", element susținut de altfel și de către recurent, iar reieșind din conținutul art. 109 Cod administrativ, notificarea unui înscris se consideră legal efectuată dacă a fost expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată și aviz de recepție, dovada comunicării fiind avizul de recepție, Completul de judecată menționează că pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (nepredată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului.

La caz, SRL „TRANSNICDAN" nu a recepționat corespondența expediată nemijlocit la adresa indicată în acțiune și în extrasul din registrul public, dar nici nu a solicitat ridicarea de la oficiul poștal a plicului cu încheierea instanței, fapt ce este imputabil doar părții care nu a dispus de diligența corespunzătoare, astfel că nu poate fi reținut că instanța de fond a admis careva încălcări în procedura de comunicare cu reclamantul.

Față de cele indicate, Colegiul reține prevederile art. 24 Cod administrativ, potrivit cărora participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

De altfel, recurentul avea obligația pozitivă de a-și proteja dreptul la acțiune și de a manifesta o diligență rezonabilă în valorificarea propriilor drepturi procesuale, inclusiv de a ridica corespondența transmisă de instanță și de a înlătura eventualele neajunsuri indicate, or, neîndeplinirea acestor obligații legale, în pofida demersurilor procedurale întreprinse de instanță, atrage aplicarea automată a

sancțiunii procedurale, aceasta având caracter imperativ și producându-se ex jure, ca urmare a neprezentării actelor solicitate și a neconcretizării cerințelor procesuale.

În altă ordine de idei, Completul de judecată consideră irelevante aspectele expuse de către recurent cu privire la faptul că cererea de chemare în judecată respecta cerințele formale prevăzute de lege, iar instanța nu avea temei de a solicita anexarea unei decizii anterioare actului administrativ contestat, or, decizia nr. 754/1 din 10 ianuarie 2025 (obiect al prezentei cauze), a fost emisă nemijlocit pe marginea contestației depusă de SRL „TRANSNICDAN”, împotriva deciziei nr. 777/3465 din 19 noiembrie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației (solicitată de instanță).

Prin urmare, chiar dacă decizia solicitată de instanța de fond nu se regăsește expres printre actele enumerate ca obligatorii a fi anexate la cererea de chemare în judecată, conform art. 211, 212 Cod administrativ, aceasta constituie totuși o circumstanță esențială, indisolubil legată de actul administrativ contestat, întrucât reprezintă o soluție finală emisă în procedura soluționării contestației depusă de SRL „TRANSNICDAN”.

Astfel, solicitarea instanței de fond de a prezenta copia deciziei nr. 777/3465 din 19 noiembrie 2024, era justificată și necesară pentru determinarea obiectului exact al litigiului și pentru examinarea cauzei în conformitate cu dispozițiile legale, or, această decizie are aceeași valoare probantă și aceeași calitate juridică precum actul administrativ contestat, fiind parte integrantă a ansamblului de probe ce trebuiau prezentate odată cu cererea de chemare în judecată și analizată concomitent cu actul administrativ contestat, pentru a se putea elucida integral circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei.

În context, instanța apreciază ca neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia decizia respectivă putea fi prezentată și de partea pârâtă, întrucât o asemenea abordare ar echivala cu o exonerare nejustificată a reclamantului de obligațiile sale procedurale, în special de cea cu privire la prezentarea actelor ce determină obiectul și esența litigiului.

Acceptarea unei astfel de interpretări ar fi de natură să afecteze echilibrul procesual dintre părți și să contravină exigențelor unui proces echitabil, consacrate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit cărora instanța trebuie să asigure imparțialitatea obiectivă și să evite orice intervenție arbitrară în favoarea sau defavoarea unei părți.

Subsecvent, instanța consideră neîntemeiate argumentele recurentului cu privire la statutul dosarului reflectat pe portalul instanței, or, acest aspect are doar caracter informativ și nu poate substitui efectele încheierii, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată susținută prin notificarea expediată în adresa reclamantului.

Respectiv, Completul subliniază că recurentul avea obligația de a verifica și ridica corespondența oficială transmisă de instanță la adresa poștală indicată expres în acțiune și de a remedia eventualele neajunsuri constatate, în termenul stabilit de instanță, de altfel, monitorizarea portalului instanțelor nu conferă efecte juridice și nu exonerează reclamantul de respectarea obligațiilor procedurale.

Complementar, instanța de recurs menționează că numărul de telefon indicat în cererea de chemare în judecată, nu poate servi drept sursă de comunicare a actului judiciar, or, scopul notificării este de a produce efecte juridice clare, cum ar fi începerea termenului pentru atac sau executarea obligației de remediere a neajunsurilor.

De altfel, reieșind din prevederile art. 96 Cod administrativ, comunicarea prin mijloace electronice are prioritate, doar dacă este adecvată obiectului comunicării, respectiv, un apel telefonic nu poate substitui notificarea formală prevăzută de lege (poștă recomandată cu aviz de recepție, înmânare directă etc.), el reprezentând doar un mijloc auxiliar de informare, dar nu legal.

Cu referire la argumentele recurentului cu privire la încălcarea drepturilor sale legale, inclusiv drepturile de acces la justiție, Completul de judecată menționează că într-adevăr art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Constituția RM, garantează accesul la justiție, însă acesta poate fi condiționat de respectarea procedurilor legale.

Prin urmare, obligațiile procedurale ale reclamantului prevăzute la art. 212 și 213 Cod administrativ, fac parte din cerințele legale minime pentru exercitarea efectivă a acestui drept, iar nerespectarea acestor cerințe și, respectiv, declararea acțiunii ca inadmisibilă, nu poate constitui o încălcare a dreptului la justiție, ci o aplicare a efectelor legale ale nerespectării procedurii.

Din considerentele supra-enunțate, Completul judiciar conchide netemeinicia cererii de recurs înaintate de SRL „TRANSNICDAN”, aceasta urmând a fi respinsă și menținută încheierea instanței de fond, ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de SRL „TRANSNICDAN”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 14 mai 2025, emisă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „TRANSNICDAN” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei